

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Warna (Bułgaria) w dniu 16 kwietnia 2024 r. – „Kanevi Komers DS” EOOD/Zamestnik izpyłnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”

(Sprawa C-267/24, Kanevi Komers DS)

(C/2024/4081)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Kanevi Komers DS” EOOD

Strona przeciwna: Zamestnik izpyłnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽¹⁾ z dnia 11 marca 2014 r. jest bezpośrednio stosowany przez państwa członkowskie, czy też jego stosowanie wymaga przyjęcia przepisów krajowych?
2. Czy należy przyjąć, że art. 15 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 stanowi, że aby właściwy organ został należycie powiadomiony przez beneficjenta o tym, że jego wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest nieprawidłowy lub stał się nieprawidłowy po jego złożeniu, wystarczy, aby powiadomienie zostało dokonane jedynie w formie pisemnej i dotarło do właściwego organu – bez przewidzenia konieczności złożenia go poprzez specjalnie do tego przeznaczoną platformę?
3. Czy ustanowione w art. 15 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 ograniczenia prawa beneficjenta do powiadomienia właściwego organu – bez nałożenia kar – o tym, że jego wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest nieprawidłowy lub stał się nieprawidłowy po jego złożeniu, polegające na tym, że „właściwy organ powiadomił wcześniej beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu” oraz że „[organ poinformował już beneficjenta o] niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność”, należy interpretować w ten sposób, że wymagają one istnienia dowodu powiadomienia beneficjenta przez organ administracyjny o zamiarze przeprowadzenia kontroli przez organ lub o niezgodności we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność? W tym względzie, biorąc pod uwagę, że beneficjent nie został poinformowany o zamiarze przeprowadzenia przez właściwy organ kontroli na miejscu oraz że organ ten nie poinformował wcześniej beneficjenta o niezgodności we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, czy na podstawie tego przepisu rozporządzenia dopuszczalne jest odstąpienie przez beneficjenta – przed poinformowaniem go przez organ administracji, w sytuacji gdy kontrola została już przeprowadzona, a organ stwierdził istnienie niezgodności?
- [4]. Czy zgodnie z motywem 17 i art. 15 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 dopuszczalny jest przepis krajowy, zgodnie z którym „podmiot ubiegający się o wsparcie nie może wycofać złożonego wniosku ani jednego lub większej liczby systemów, których dotyczy ten wniosek, jeżeli: 1. został poinformowany o ustalonych w nim stanowiskach w odniesieniu do działek o ustalonych stanowiskach; 2. został poinformowany tym, że wybrano go do kontroli na miejscu; 3. przeprowadzono wobec niego kontrolę na miejscu i został poinformowany o stwierdzonych niezgodnościach w odniesieniu do obszarów i/lub zwierząt, co do których dokonano takich ustaleń”, a także praktyka organu krajowego związana z kontrolą na miejscu (bez powiadomienia beneficjenta o kontroli lub o jej wyniku) oraz praktyka organu krajowego, w ramach której wymaga się, aby pisemne powiadomienie o wycofaniu przez beneficjenta zostało dokonane w ramach konkretnego systemu – wyłącznie ze względów związanych z łatwiejszym administrowaniem wniosku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014 r., L 181, s. 48).

- [5]. Czy w postępowaniu sądowym ma zastosowanie art. 49 ust. 1 zdanie trzecie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 7.6.2016 r., C 202, s. 389–405), jeśli chodzi o karę nałożoną na producenta rolnego na podstawie art. 19a rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 (uchylonego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/1172 z dnia 4 maja 2022 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli we wspólnej polityce rolnej oraz stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w związku z warunkowością (Dz.U. L 183, 8.7.2022 R., s. 12–22)], z przewidzianym w tym ostatnim motywie 16, zgodnie z którym „W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014. Rozporządzenie to powinno nadal mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie o płatności bezpośrednie złożonych przed 1 stycznia 2023 r., do wniosków o płatność złożonych w związku ze środkami wsparcia wdrażanymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz do systemu kontroli i kar administracyjnych w odniesieniu do przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności.”), które obowiązywało w roku kampanii z 2019 r. i w momencie nałożenia kary w piśmie powiadamiającym o dokonanych zatwierdzeniu i pomocy finansowej wypłaconej w ramach systemów i środków płatności bezpośrednich, opartych na powierzchni w ramach kampanii z 2019 r., o nr 05.12.2022 R., w sytuacji gdy w momencie rozpatrywania sprawy przez sąd w rozporządzeniu nr 640/2014, w wersji mającej zastosowanie od dnia 1.1.2023 r. (dostępnej na stronie internetowej <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>), nie zawarto przepisu art. 19a?